

ژرمن ها قهرمانی را با تمام وجود باور دارند **۲۴**

مردان سیاه و افتخار مسقف **۲۴**

ورزش

زیدان تنها برزیلی جام جهانی ... **۲۵**

درباره تو اشتباه نکرده ایم **۲۶**

گزارش خبرنگار شرق از بازی برزیل – فرانسه

... اوه، شانزه‌لیزه

علی فولادی، آلمان : فرانسوی‌ها اصلاً فکرش را هم نمی‌کردند که می‌توانند برزیل را حذف کنند، حتی در شروع مسابقه نیز اوضاع به سود برزیلی‌ها بود، اما ناگهان زیدان بعد از دو سه پاس اشتباه در جلد چند سال پیش خود فرو رفت و همه چیز را در دست گرفت . زیزو با توپ می‌دوید و تماشاچی‌ها کیف می‌کردند . آن تک‌ضربه‌های جادویی دوباره برگشته بود و جام جهانی به لطف هنر او دوباره جان گرفت . لورن بلان همبازی سابقش در تیم ملی فرانسه که همراه همسرش در ایستگاه قطار فرانکفورت بود می‌گفت زیدان امشب محشر بود . برزیلی‌تر از همه برزیلی‌ها بازی کرد . به کمک او تیمی که بهتر بود و قشنگ‌تر بازی می‌کرد، پیروز شد . زیزو درحالی مرد اول روز شنبه اول جولای بود که در تیم مقابل ستاره‌هایی مثل رونالدینیو، کاکا و رونالدو فقط مشغول تحسین او بودند . رونالدینیو چندی پیش در روزنامه‌ها گفته بود که قول می‌دهد بهتر و بهتر شود، اما او در این بازی تنها به پاس‌های ساده و کوتاه اکتفا می‌کرد . یکی از طرفداران تیم ملی برزیل می‌گفت رونی خیلی هم بد نبود . فقط بیش از اندازه توپ را به هم‌تیمی‌هایش پاس می‌داد و وقتی صاحب توپ می‌شد سریع آن را به دیگری می‌سپرد . جوان برزیلی در عین حال گناه را گردن کارلوس آلبرتویی انداخت که بیش از حد تیمش را دفاعی کرده بود . دلایلش این بود که برزیل در دقایق آخر با آمدن سیسینیو و روبینیوی جوان زنده شد ولی دیگر دیر شده بود .

تعداد فرانسوی‌ها در ورزشگاه فرانکفورت زیاد نبود ولی آنها در آخر مسابقه یک جشن تمام‌عیار داشتند . تماشاچی‌ها و بازیکن‌های فرانسه در پوست خودشان نمی‌گنجیدند و این خوشحالی چه در صورت خبرنگاران فرانسوی آنجا، چه در صورت زیدان که زودتر از همه دوستانش زمین را ترک کرد و چه در حرکات فرانک ریری، مالودا و آپیدال که دلشان نمی‌آمد از زمین بیرون بیایند مشهود بود . تک‌تک آنها که راهی رختکن می‌شدند، از سوی هفت- هشت نفر فرانسوی که از مسئولان تیم بودند مورد استقبال گرم قرار می‌گرفتند . در بین این عده ریموند دومنک هم دیده می‌شد که همراه سایرین راه‌رویی را برای بازیکن‌ها تشکیل داده بود تا آنها در میان تشویق این عده به رختکن برسند . در همین حین بلندگوهای ورزشگاه آهنگ «اوه، شانزه‌لیزه» اثر «ژو دسن» را پخش کرد که فرانسوی‌ها را دیوانه کرد . بازیکنان پیروز فرانسوی با غرور و خرامان راه می‌رفتند و ژو دسن از بلندگوها بلند می‌گفت «اوه شانزه‌لیزه». شنبه‌شب اما بودن در ورزشگاه جام جهانی فرانکفورت لذت بیشتری از قدم‌زدن در شانزه‌لیزه داشت .

بعد از بردن ایتالیا در فینال پورو ۲۰۰۰، فرانسوی‌ها روی خوش فوتبال ملی‌شان را ندیده بودند که این پیروزی همه آن تلخ‌کامی‌ها را جبران داد. دیگر الان کسی یادش نیست در جام جهانی ۲۰۰۲ فرانسه چه افتضاحی بالا آورد و زیزو در کدام مسابقه به زمین

غلطید و به شکل رقت‌باری سقوط کرد . به هر حال فوتبالی که سال‌ها در زمینه جوانان و کارهای پایه جزء سرآمدان دنیا است با این برد حق خودش را گرفت وگرنه تمام آن فعالیت‌های بلندمدت و زیربنایی پوچ به نظر می‌آمد . بسیاری از بازیکنان فعلی فرانسه با الان عضوی از باشگاه لیون محسوب می‌شوند و یا زمانی در این باشگاه بازی کرده‌اند و فوتبال یاد گرفته‌اند . باشگاهی که غیر از فرانسه چندین مرکز استعدادیابی و آکادمی فوتبال در کشورهای چک، برزیل و کامرون دارد به همراه دیگر باشگاه‌ها در این برد بسیار سهیم بود . بردی که غرور ملی را به فرانسوی‌ها بازگرداند . فریادهای «La France est encore vivante!» یعنی «فرانسه هنوز زنده است» و نیز «on est encore la!» به معنای «ما هنوز هستیم» از همین غرور ترسیم شده خبر می‌داد...

به حدی برزیل اینجا محبوب بود که نمی‌شد فهمید از این دختر و پسرهای که طلایی پوشیده‌اند کدامیک برزیلی هستند و کدامشان آلمانی! با این وجود برزیلی‌های واقعی را بعد از این باخت می‌شد شناخت . اوقات تلخ، صورت گرفته و حتی چشمان گریان یعنی طرف‌واقعاً برزیلی بوده وگرنه که بقیه چه قبل از بازی و چه بعد از آن از زندگی رضایت داشتند و تفسیریح می‌کردند . دوربین‌های مختلف تلویزیونی آنجا هم سراغ نسوانی را می‌گرفت که اشک‌آلود بودند . در این بین چند نفری هم گریان از دور و بر دوربین‌ها رد می‌شدند تا شاید بالاخره مصاحبه‌ای هم از آنها گرفته شود . گریه کردن در اینجا به همان آسانی خندیدن است .

شلوغ‌بازی‌ها و جشن‌های بعد از مسابقات به آن صورتی که از راه دور تصویرش می‌رود، نیست . هستند عده‌ای که بعد از بازی‌ها در گوشه و کنار شهر مشغول اعمال شیطانی هستند . اما این مراسم به آن حدی که گمان می‌رود بسیار پر جاذبه و شلیغ نیست . مگر در شب‌هایی که آلمانی‌ها می‌برند که در آن صورت کل آلمان تبدیل به همان مهمانی‌های شبانه می‌شود! البته اگر برزیلی‌ها می‌توانستند از پس فرانسه بر بیایند که نتوانستند، شهر میزبان یعنی فرانکفورت هم شبی جنون‌آمیز را تجربه می‌کرد ولی این طور نشد تا فرانسوی‌ها که کلاً تعداد زیادی از آنها در آلمان زندگی نمی‌کنند، جشن‌های بعد از بازی را در دست بگیرند . یکی از مراکز این تجمع‌های طرفداران در فرانکفورت در خیابان «کیزر» روبه‌روی ایستگاه مرکزی شهر بود؛ خیابانی که در ابتدای آن نوشته‌آبی‌رنگ «Iran Air» روی یکی از ساختمان‌های آن خودنمایی می‌کند . در اول این خیابان همه مردم مشغول کف‌زدن برای پیرمردی بودند که با اشتیاق همراه همسرش می‌رقصید.

در حالی که از ظاهر و چنانتش داد می‌زد که همین نیم‌ساعت پیش از خواب بیدار شده و با شنیدن این سروصداها از یکی از این ساختمان‌های اطراف بیرون زده و

اصلاً نمی‌داند چه تیمی با چه تیمی بازی داشته است. . . . خبر داغ‌انیکه بعد از مسابقه فرانسه-برزیل عادل فردوسی‌پور و مهدی هاشمی که زحمت پخش مستقیم بازی‌های جام جهانی را از شبکه سوم به گردن گرفته‌اند، در راه بازگشت از استادیوم تصادف سختی با اتومبیل گلف خودشان می‌کنند که شکر خدا تلفات فقط مالی بوده . البته تلفات مالی هم نبوده چون اتومبیل کرایه‌ای تیم سیما بیمه کامل بود و در ضمن راننده آن طرف تصادف مقصر شناخته شده است . بنابراین اصلاً تلفاتی در کار نبوده و با این حساب این خبر اصلاً ارزش خبری ندارد و فقط نوشته شده تا فکر نکند الان در آلمان به آنها دارد خیلی خوش می‌گذرد. . .

در آلمان هنوز مردم از اولیور کان و حرکت او در مسابقه با آرژانتین حرف می‌زنند . لحظه‌ای که پیش از شروع ضربات پنالتی به سراغ لمن دشمن قدیمی‌اش رفت و به او روحیه داد . کان با این حرکت نه تنها همبستگی را در تیم آلمان صدچندان کرده که خودش هم محبوب‌تر از گذشته شده است . این حرکات در حقیقت ناشی از انسانیت اویی بود که همیشه در رسانه‌ها به وحشی‌گری معروف بوده و البته حکایت از روحیه حرفه‌ای او دارد . کسی می‌گفت حرفه‌ای بودن کامل یعنی انسانیت کامل . اولیور کان این نکته را در بازی خداحافظی احمدرضا عابدزاده در تهران هم نشان داده بود که از آن سوی زمین آمد و عابدزاده را در آغوش کشید .

آلمانی‌ها یکی از دلایل موفقیت کلینزمن را البته شجاعتش در هنگام بیرون گذاشتن همین اولیور کان می‌دانند . می‌گویند سرمربی وقتی دید یکی از ستاره‌های بزرگ تیم در حد خودش نیست و نفر دوم بهتر از او است، چشم بر واقعیت نبست و حق را به حق‌دار داد.

مردم اینجا اصرار دارند که این نکته یکی از مهم‌ترین نکات موفقیت تیم فعلی آلمان است که باید در مسائل دیگر نیز به کار بست . این مسئله البته برای فوتبال ما هم آموزنده است که تا از کسی یا بازیکنی ایرادی گرفته می‌شود و تلاش بیشتری طلب می‌شود، عده‌ای جلو می‌آیند و به بهانه اینکه فلانی در فلان سال فلان کار را کرده، فرد منتقد را بازخواست می‌کنند .

از بنگلادش هفت- هشت خبرنگاری مانده‌اند . از تایلند و کشورهای اینچینی هم همین‌طور و ظاهراً خبرنگاران ایرانی تنها خبرنگارانی بوده‌اند که خودشان را از تماشای نزدیک این مسابقه و حضور در این استادیوم‌ها بی‌نیاز دیده‌اند . تا آن مدتی هم که بودند حوصله برای

دیدن بازی‌های دیگر در آنها دیده نمی‌شد و اگر نیرویی بود برای دیدن یکی دو کشور همسایه خرج شد . اغلب حتی توقع داشتند مسئولان روابط عمومی فدراسیون فوتبال آنها را روی کول بگیرند و شهر را به آنها نشان دهند . نکته تلخ اینجا است که بودند خبرنگاران بسیاری در ایران که شیفته تماشای این بازی‌ها و حضور در این فضا نشان دادند ولی عده دیگر چنین فرصتی را از آنها دریغ کردند . سهمیه ID کارت‌ها را گرفتند، کمک‌های مالی را گرفتند و بعد که سه بازی ایران تمام شد بازگشتند. . . . احتمالاً حرف‌های نیکبخت‌واحدی در این روزها برایشان از بازی برزیل- فرانسه مهم‌تر است. . . . ما با همین خبرنگارها و روزنامه‌ها می‌خواهیم فوتبالمان را هم سطح اروپا کنیم.

عایق لوله (پیش ساخته)

ملاقه پیچی راهم می توان گفت عایق کاری است ،ولی عایق باید ضخامت داشته باشد ،

غیر آن نمایشی پریشان از عایق کاری موتور خانه است ،ضمن اینکه آپارتمان بالای موتور خانه

در تمام فصول بطور غیر متعارف گرم ودر موتور خانه نفس راحت برای کشیدن نیست .

شرکت پشم سنگ ایران
سازنده عایق نسوز

تلفن:۰۸۸۸۹۷۸۰۴ فاکس:۰۸۸۸۰۹۹۰۹